01/03/2019

“Θα δούμε ποιος θα νικήσει, εσύ ή ο Θεός!”

/ Γνώμες

Κάποιος μοναχός, από δαιμονική επήρεια, έπεφτε συχνά σε σαρκικό αμάρτημα…

Ολοένα όμως βίαζε τον εαυτό του να μην πετάξει το σχήμα του. Και κάνοντας την καθημερινή του προσευχή, ικέτευε τον Θεό στενάζοντας και λέγοντας:

– Κύριε, θέλω δε θέλω, σώσε με! Γιατί εγώ, σαν λάσπη που είμαι, ποθώ τη βρωμιά της αμαρτίας. Εσύ όμως, σαν Θεός παντοδύναμος, μπορείς να μ’ εμποδίσεις. Αν ελεήσεις τον δίκαιο, τίποτα το σπουδαίο. Κι αν σώσεις τον καθαρό, τίποτα το θαυμαστό. Αυτοί είναι άξιοι ν’ απολαύσουν την αγαθότητά Σου.

Σε μένα, Δέσποτα, φανέρωσε θαυμαστά το έλεός Σου (Ψαλμ. 16:7), και σ’ αυτό μου το κατάντημα δείξε την ανείκαστη φιλανθρωπία Σου. Γιατί στα χέρια Σου έχω

αφεθεί εγώ, ο φτωχός από κάθε αρετή…

Αυτά και άλλα παρόμοια έλεγε κλαίγοντας καθημερινά ο αδελφός, είτε συνέβαινε ν’ αμαρτήσει είτε όχι…

Κάποια νύχτα λοιπόν, αφού έπεσε σε αμαρτία, σηκώθηκε την ίδια στιγμή και άρχισε τον κανόνα του…

Τότε ο δαίμονας, σαστισμένος από την τόση ελπίδα του αλλά και την αδιαντροπιά του απέναντι στο Θεό, του παρουσιάστηκε ολοζώντανος!

– Άθλιε! Του λέει. Πώς στέκεσαι μπροστά στο Θεό χωρίς να κοκκινίζεις;
Πώς πιάνεις στο στόμα σου ακόμα και τ’ όνομά Του;
Και πώς τολμάς να προσεύχεσαι χωρίς ντροπή;

– Τούτο το κελλί είναι σιδεράδικο, του απάντησε ο αδελφός.
Μια σφυριά δίνεις, μια παίρνεις..!
Δεν θα σταματήσω, λοιπόν, να παλεύω μαζί σου μέχρι να πεθάνω, κι όπου με βρει η τελευταία μου μέρα.

Να, με όρκο σε πληροφορώ και με πεποίθηση στην άπειρη αγαθότητα του Θεού σου λέω: Στο όνομα Εκείνου, που ήρθε να καλέσει σε μετάνοια και να σώσει τους αμαρτωλούς, δεν θα πάψω να προσεύχομαι στον Κύριο εναντίον σου, ώσπου να πάψεις κι εσύ να με πολεμάς.

Και θα δούμε ποιος θα νικήσει, εσύ ή ο Θεός!

Σαν άκουσε ο δαίμονας αυτά τα λόγια, του λέει:
– Μα την αλήθεια, ποτέ πια δεν θα σε πολεμήσω, για να μη γίνω αφορμή να στεφανωθείς με την υπομονή που κάνεις.

Και από τη στιγμή εκείνη ο εχθρός έφυγε μακριά του.
Ο αδελφός τότε ήλθε σε κατάνυξη, και σ’ όλη την υπόλοιπη ζωή του έκλαιγε για τις αμαρτίες του…

(Περί μετανοίας, από το Γεροντικό β΄)